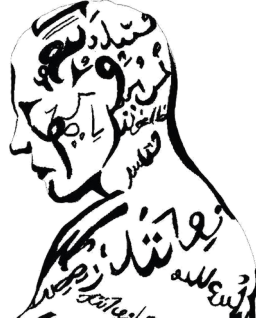

ISKENDERSAVASIR

.COM BOOKLET

Dalgin Sular

Bu metin İskender Savaşır'ın Nisan 2016'da Dalgın Sular bürosunda yaptığı "Dalgın Sular Yeniden" adlı konuşmanın yazıya aktarılmış ve düzenlenmiş halidir.

Derginin ilk üç sayısında İhsan Bilgin'in, Murat Belge'nin, Ayşe Çavdar'ın ve benim giriş yazım bu projenin ne olarak tasarlandığı hakkında epey bir fikir veriyor. Dalgın Sular bir sosyal sorumluluk projesiydi. Bir evren yarattık ve bu evren oldukça gevşek tanımlandı. Kısa süre içerisinde bu hikayenin kendi dinamizmi ve ilginçliği olduğunu fark ettik. Ve eğer projenin yankısı hala sürüyorsa, evrenin gevşek tanımlanmış olmasının da büyük payı var. Yani projenin can çekişmesi de ilginçliği de herkesin uc uca eklenerek katılabileceği yahut tırtıklayabileceği bir yönü olmasından kaynaklandığı söylenebilir. Bu yönüyle başarılı oldu, herkes tırtıkladı bir yanından.

Şimdi evreni tanımlamaya girişeceğim ve evreni tanımladıktan hemen sonra da psikoterapiyle ilişkisini kurmaya çalışacağım.

Dalgın Sular

Sene 1980, bu tarih kayabilir. Ama 80 olarak geçilmesinin bir sebebi var; Bedrettin Dalan'ın belediye başkanı olduğu yıllar. Hatırlarsanız, Dalan'ın o yıllarda bir vaadi vardı, Haliç kendi gözlerinin rengi gibi olacaktı. Sahiden de çok etkileyici mavi gözleri vardı Bedrettin Dalan'ın.

Ve bu arada bir şey olmuş. Bu "bir şey olmuş" meselesi zaten çok önemli: Haliç'in mücavir semtlerinde psikopatoloji vakalarında giderek bir artış görülmüş. Bunlar zaman içinde o kadar artmış ki *Haliç Ateşi* diye bir ad bile konmuş bu hastalığa.

Hastalıktan muzdarip insanlar halüsinasyon görmeye başlamış. Ama gel zaman git zaman, ki bu çok uzun bir zaman değil yani 6-7 ay içinde, bunların halüsinasyon olmadığı, *Haliç Ateşi*'nin bir hastalık olmadığı, aslında Haliç'in İstanbul'un geçmişini kusmaya başlamış olduğu ortaya çıkmış. Yani Haliç'ten başlayarak İstanbul'da geçmiş geliyor, ölümler diriliyor! İlk Dalgın Sular videosuna bakarsanız, benim tok bir sesle "*Ölümler diriliyor, hayalet, zombi ve vampir olarak değil, sizin, benim gibi insanlar olarak ölümler diriliyor*" diyerek anlattığımı seyredebilirsiniz.

Temeldeki amaç buydu, herkese kendi geçmişlerinden ya da herhangi bir geçmişten istedikleri bir kişiyi, kahramanı, şahsı diriltip onun etrafında bir hikaye örme imkanı tanımak. Sonrasında da bu hikayeleri bir şekilde teyelleyecek bir editöryel iş görmek, ana fikir tam buydu.

Gece Kraliçesi, Çizim: Fırat Bingöl

İlk baştaki kararlardan biri şuydu, bir süper kahraman gerekiyordu; çizgi roman dediğin şeyin bir süper kahramanı olması lazım. Söz konusu geçmişten gelen kahramanlar olduğunda, bu kahramanlar, çağırının haklarını savunan, onların sözcüsü gibi davranan, onların hamisi gibi davranan bir kimliğe sahip oluyordu. Mesela Gece Kraliçesi'ni bir anlamda İstanbul'un kendisini de temsil eden bir figür olarak düşündük. Gece kraliçesi doğrudan doğruya Mozart'ın Sihirli Flüt Operası'ndan alındı. Yani Fırat bayağı sihirli flüt dekorlarından çalıştı onu çizerken. Ama Gece Kraliçesi bir yandan da ölümden dönenlerin yani ölümün, karanlığın hakkını savunan bir figür.

Dolayısıyla "burada bir yanlışlık var, hayat yaşanlarındır, ölümlerin geri dönüyor olması evrenin düzenini bozuyor, nizam-ı alemi bozuyor, ahengin yeniden tutturulması lazım" dedik ve bunun için de bu süreci adlandırmaya karar verdik. Bu süreç nedir, yani ne oldu? Dedik ki, "Zamanın dokusu yırtıldı, bu yırtığın dikilmesi lazım". Bu fikir aynı zamanda yaşayanların hakkını savunan yerli bir fikir oldu. Tabii hemen dilimizin ucuna geldi kim olması gerektiği: Hızır Aleyhisselam. Fakat sonra bunların çok fazla iri figürler olduğuna karar verdik. Yani size bana yardımcı olacak, haydutları dövecek ya da uçuracak biri olmak ve böyle işler yapmak için biraz fazla iriler. Bu figürlerin önemi nizam-ı alemin doğru işleyebilmesi için karanlık - aydınlık dengesini tutturmanın figürler olması.

Bunun için de başka, yeni, gerçek süper kahramanlara ihtiyaç duyduğumuz noktada da Yedi Uyurlar'a karar verdik.

Dalgın Sular

Dedim ki, aslında zamanın dokusu ilk defa 1980'de ya da daha sonrasında yırtılmamış, tarih içinde zamanın dokusunun yırtıldığı anlar olurmuş ve zamanın dokusu ne zaman yırtılsa Yedi Uyurlar uyanırmış. Yedi Uyurlar'ın temel işlevi de zamanın dokusunun yırtılmasına müdahale etmek olurmuş. Hikayenin en genel çatısı bu şekilde. Devamını videodan dinleyebilirsiniz.

Şimdi biraz geri çekileceğim, ben bu işe niye girdim meselesinden bahsedeceğim.

Benim bu işe girmemi aşağı yukarı 2000'li yıllara çekmek lazım. O tarihte sanat tarihi dersleri vermeye başladım ve kendimi oldukça yenik hissediyordum. Solcu olarak da yenik...

Terapi yapmaya nispeten yeni başlamıştım. Bir şekilde bu dünyayı anlama, dönüştürme çabaları ve siyaset konusunda, bırakın dönüştürmek, anlamak konusunda bile "bunlarla olmuyor" hissi geldiğinde sanata yöneldim. Yani kavramsal dil bizim dünyayı kavramamıza yetmiyor, bunu anlamamanın asıl yolu sanattır diyerek sanata yöneldim. Bunun da ideolojisini yapmıyordum, şimdi böyle söylüyorum, kendi kendime bunu söylüyordum ama insanlara gidip "Siz karamsal dille bir bok yiyemiyorsunuz" demiyordum; yalnızca gelin birlikte sanata bakalım diyordum. Kendimce şöyle bir şey geliştirdim sanırım. Bu tercih de aslında saçma ve çocukça, bir küskünlükten kaynaklanıyor. Bu dünya, varlık, yaratılış ya da her ne diyecekseniz bulunduğunuz şeye, zaten anlamaya imkan yok, bunu kabul edelim. Ama anlayacaksak da topyekün seferberlik gerektiriyor, bütün araçlarımızla gerekir dedim.

Yani sanat, bilim, hayal gücü, hafıza, tarih, ciddiyet, gayriciddiyet... Dalgın Sular, total bir seferberlik çabasının ifadesi. Herhangi disiplinin kurallarıyla sınırlı hissetmeden ama kural fikrini da tamamen reddetmeden; kurala içerden de dışarıdan da bakarak, gerektiğinde oynayarak, gerektiğinde ciddileşerek her yolla şu varlığı kuşatmaya çalışalım demenin bir biçimi.

Bunların pratikteki tezahürü, öncelikle çizgi romanla başladı. Çizgi roman sadece kolay olduğu için, emsali olan bir form olduğu için oradan başladık. Ama benim düşündüğüm şey, özellikle görsel olanla yazılı olanı bir araya getirmenin değişik biçimlerini kullanmak ya da türler arasında gezinmek. Yani durulan yerlerin hiçbiri yeterli değil, ancak hepsinin kapısının açıldığı bir *aralıkta* bir şeyler mümkün demek.

Dalgın Sular

Dalgın Sular'ın terapiyle ilişkisi için ise: Geçmişten kurtulamamak ayağımıza dolanan en büyük sorunlardan. Aslında bütün bu Dalgın Sular fikrinin tek bir psikanalitik önermenin literalize edilmesinden oluştuğu da söylenebilir; bastırılanın geri dönüşü. Bastırılmış olanın geri dönüşü ve bilince çıkması aynı zamanda bizim önümüzde yeni ufuklar açar.

Aslında bilinçlenmenin kendisi yani o bastırılmış ve bilinçsiz bir şekilde ısrarla geri döneni bilince çıkarabilmeyi başardığımız takdirde özgürleşiriz. Dolayısıyla Dalgın Sular böyle bir özgürleşme vaad ediyor evrene dahil olana.

Dalgın Sular

